

Mitt livs fisk og veien dit

Posted by NKML on AUGUST 22, 2011

En fortelling om specimenfiske etter mort i Trondheim.

2005 – Begynnelsen. Historien om mitt livs fisk startet for over 6 år siden, i begynnelsen av juni 2005, da jeg kom over en rapport med bilder av to mort på 500 og 750 g på et lite, nå nedlagt, lokalt Trøndelag-forum. Jeg hadde dessverre ignorert Vilhelms tips om mort på 800 gram tatt med rognkjepp for mange år siden, fordi det ut fra det jeg da visste om mort virket heller usannsynlig. Stein fra SFK-Laken var tilbake på gamle trakter i Trondheim akkurat på denne tiden, og jeg møtte han første gang ved Lianvannet 9. juni 2005, mens jeg selv ikke fikk fiska etter mort før etter en helgetur til Titran. Jeg husker godt 9. juni 2005, det var sterk vind fra sørvest, regn i lufta og ganske utrivelig. En typisk sommerdag i Trondheim med andre ord. Stein lyktes på første forsøket etter mort med en flott fisk på 820 gram tatt på feeder/mais:

Foto: Stein Johannessen, SFK-Laken

<http://www.sfk-laken.com/?p=nyhet&act=vis&id=84&kategori=1&rm=on>

Steins umiddelbare suksess ga meg enorm motivasjon, og jeg fiska etter mort hver kveld i 8 dager fra 15. juni til 22. juni, med 9 mort over 400 gram, 7 over halvkiloen og disse to som toppfisker:

750 gram, duppmeite med mais på krokstr. 10.

790 gram, duppmeite med mais på krokstr. 10.

Bildene er dessverre borte fra min første rapport fra mortefiske i

Bymarka: <http://www.fiskersiden.no/forum/index.php?showtopic=7497>

Det ble mange små mort når jeg brukte så liten krok, så jeg gikk raskt etterpå over til krokstr 4 og brødkuler i vederbukstr som agn. Unngikk på denne måten å taue opp småmort etter småmort, og kunne fiske mer målretta etter større mort. Å taue opp småmort på fiskeplassen er en glimrende måte å tiltrekke gjedder og skremme stormort på.

Hvorfor mort? Jeg var nå fullstendig hekta på specimenfiske etter mort! Men hvorfor slik

fascinasjon for en så uglesett art? Mitt første møte med mort var en fisk på hele halv kilo tatt på mel- og vannblanding i Drammenselva som 12-åring. Etter 5 år i Trøndelag fant jeg endelig en mulighet for å drive meite etter karpefisk i ferskvann igjen, slik jeg hadde gjort store deler av 90-tallet i Drammenselva etter vederbuk, stam, brasme og laue. Videre er stor mort regnet som særdeles vanskelig; det er en grunn til at de har blitt store, og det er fordi de er sky og forsiktige. Den viktigste grunnen til at jeg ble virkelig oppslukt av drømmen om en kilosmort ligger mye i Bymarka-vannenes varvittige potensial for stor mort sammenliknet med alle andre kjente mortevann i Norge.

Denne lista er ikke oppdatert, men den viser verifiserte fangster av stormort i Norge FØR fisket i Bymarka startet (med unntak av tre fisk over 750 g tatt av Stein og meg):

<http://storfisker.no/50topp/50mort.htm>

Mort over kiloen ble nå hovedmålet mitt som sportsfisker, den prioriterte arten, høyt over alle andre.

Det er selvsagt ikke bare pga statistikk og vekter, men fordi store mort også er usedvanlig vakre, små kjemper som utstråler verdighet og fortjener respekt.

Ikke alle deler dette synet på mort, og særlig ikke her i Trondheim. Utfiskingen av mort med garn i Kyvannet og Lianvannet har gjort meg tidvis opprørt:

<http://www.adressa.no/nyheter/trondheim/article570504.ece>

<http://www.adressa.no/nyheter/trondheim/article1485450.ece>

<http://www.fiskersiden.no/forum/index.php?showtopic=53546>

Jeg respekterer for all at ikke alle deler mitt syn på mort, men blir fortvilet over vikarierende argumenter og uhensiktsmessige metoder. Overlagt uvitenhet har sjelden ført mye godt med seg.

Tusen takk til bl.a. Rigor Mortis på fiskersidens forum for svært gode argumenter og viktig støtte!

Ordlyden fra TOFA har også endret seg siden 2005, og på lang sikt er jeg forsiktig optimist på vegne av de fantastiske og unike mortebestandene vi har i Bymarka:

<http://www.fiskersiden.no/forum/index.php?showtopic=51986>

Ila sommerferien på Østlandet 2005 får jeg av alle ting en mort på 540 g i Dynovika på flue;

Tenker etter denne at nå får jeg bra mort uansett hva jeg gjør og hvor, men slik skulle det definitivt ikke gå... Høstturene i Lianvannet ble resultatløse. Sittende 2 meter under der overflaten vanligvis er i Kyvannet i september 2005 får jeg høstens eneste ok mort, en på 450 gram tatt på blidende bunnmeite med brød. Bildene av denne er for lengst forsvunnet.

2006 – Det vanskelige andreåret? I påsken 2006 er det strålende vær og jeg forsøker ismeite for første og siste gang etter mort. Det blir 4 turer på isen, men kun én ok fisk, denne på 620 gram og 35 cm tatt på en liten brødkule:

4

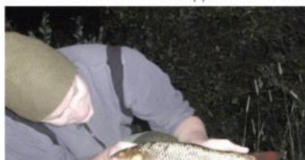

Rapport:

<http://www.fiskersiden.no/forum/index.php?showtopic=14373>

Jeg forsøker å tenke nytt resten av 2006, men å tenke nytt er ingen garanti for suksess. Jeg snorkler hele Lianvannet rundt på jakt etter nye plasser, men innser til slutt at Stein faktisk gikk rett ned til den mest egnede plassen i hele vannet første gangen han var her. Snorkler ut med boilier på ettermiddagen som legges sirlig ut i sivkanten, tre og tre på hver potensielle plass, bare for å finne ut at de ligger urørt når jeg snorkler igjen neste morgen. Når dette gjentar seg en uke senere synker motivasjonen. Det blir blanking de får resterende turene i 2006.

2007 – Ny giv! Først etter sommerferie på Østlandet forsøker jeg igjen å fiske etter mort. Det blir 4 kvelder alene med duppen i Lianvannet, og jeg er såre fornøyd med resultatet:

860 gram og 40.5 cm, 27 cm rundmål.

Endelig pers igjen og endelig over 800 gram!

2 kvelder senere perser jeg igjen:

940 gram og 41 cm, 28.5 cm rundmål!

Største norske morten på 5 år, og endelig litt suksess igjen med mortefisket.

Kopi av rapporten kan finnes her:

<http://www.sfk-laken.com/?p=nyhet&act=vis&id=238&kategori=1&rm=on>

Det viktigste jeg gjorde angående mort i 2007 var imidlertid ikke å perse to ganger selv, det var utvilsomt å få med Arve og Irvin på mortefiske, og det ble umiddelbar suksess for gutta! Første kvelden får Arve to mort:

Foto: Irvin Kilde
852 gram og 41 cm

Foto: Irvin Kilde
792 gram og 39 cm

Andre kvelden er det Irvins tur:

Den ene er den samme fisken som Arve fikk dagen før, den andre husker jeg ikke vekta på, men ca 800 gram antakeligvis.

Skal ikke nødvendigvis påstå at gutta lærte så fryktelig mye de to kveldene mtp Arves tidligere forsøk etter mort:

Foto: Arve Lynghammar

Rapport: <http://www.fiskersiden.no/forum/index.php?showtopic=24178>

2008 – et nytt vann fiskes inn! Med Irvin og Arve på laget er vi nå tre stykker, og det føles litt mer overkommelig å gå løs på et nytt vann med foringskampanje og testing av nye plasser enn om man må gjøre alt selv. For øvrig fortjener Rigor Mortis nok en stor takk for inspirerende informasjon om Haukvannet!

Et av de avgjørende øyeblikkene for mortefisket i Haukvannet fant sted en gufsen senvinterdag i realfagskantina på Gløshaugen. Arve, Irvin og jeg satt samlet over kaffekopper, dybdekart og flyfoto over Haukvannet og la en slagplan for hvor det skulle fores og testfiskes. En av plassene har siden levert flere mort over 900 gram enn alle andre plasser og vann i Norge til sammen, og

6 av 8 mort over den magiske kilosgrensa i Norge er siden fanget på akkurat denne plassen. Vi skjøt ut flere bokser på mais på to forskjellige plasser i over en uke før fisket begynte.

Det begynte pent med 17.-mai feiring i bunad:

Foto: Arve Lynghammar

Rapport: <http://www.fiskersiden.no/forum/index.php?showtopic=34723>

Og så tok det helt fullstendig av:

Irvin lander denne på hele 880 gram allerede på første turen:

Ryktene sprer seg fort, og plassen får celebrert besøk av specimenguru Vilhelm og skolestkongen Trond. Vilhelm klinker til med en mort på 910 gram og 41 cm:

Foto: ?

Arve får også lønn for all forhåndsforingen med denne supre morten på 940 gram og hele 45 cm:

Foto: ?

Rapport: <http://www.fiskersiden.no/forum/index.php?showtopic=35055>

Få dager senere lander Simon en mort på fantastiske 980 gram:

Foto: ?

Så nært, så nært den magiske kilosgrensa...

Rapport: <http://www.fiskersiden.no/forum/index.php?showtopic=35234>

Superfisket fortsatte, og nåværende norgesrekordholder Andreas Aanerud Johansen perser først med 570 gram, og så samme kveld med en diger mort på 980 gram og hele 45 cm:

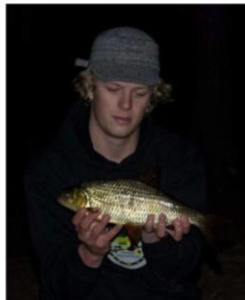
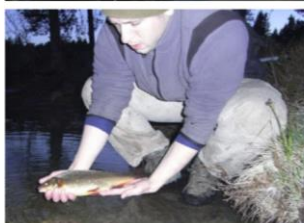

Foto: ?

Hvor var så jeg? For det meste på kontoret og på labene, og når jeg først kom meg ut for å fiske unngikk elegant de store mortene. Fikk derimot denne serien med mellomstore mort fra 580/36 til 770/39, 5 av de på én hektisk kveld, hvor jeg i tillegg mista to som var kroka:

Håpet om å få den første kilosmorten på stang i Norge ble slukket med Thomas Ødegaards fantastiske mort fra Mjøsa på nøyaktig 1000g:

http://www.meite.org/images/Rekorder/mort_1000g.jpg

Men hva så? Vi fisker jo for å få stor fisk selv, ikke for å få større fisk enn andre.

Ryktene om mange store mort hadde for lengst nådd Østlandet. OP tok turen opp og fikk flere fine mort under svært vanskelige forhold:

Rapport: <http://www.sfk-laken.com/?p=nyhet&act=vis&id=282&kategori=1&rm=on>

Mens jeg selv dro til Santa Barbara på utveksling denne høsten fortsatte kalasfisket på go'plassen. Vilhelm med ny pers på 920 gram:

Foto: ?

Rapport: <http://www.fiskersiden.no/forum/index.php?showtopic=38376>

Audun var også gira etter å prøve mort, og ringte meg for taktikk-prat på et tidspunkt jeg var i særdeles godt driv... Tror den telefonsamtalen og mine utgreininger om bimodale mort (individer, ikke bestander...) merket fiskeren fra Årnes for livet. Men Audun lot seg ikke skremme, dro opp og fikk på både 920 gram/43 cm og på 980 gram/43 cm. Rapport:

2009 – året jeg bodde på kontoret. Det nærmeste jeg kom mort dette året var å lese John Baileys "Roach – The Gentle Giants" på senga. Det ble sjelden mange sidene før jeg slukna, all min tid og energi gikk med på å få ferdig avhandlingen min. Lenket til kontoret gjorde det nesten fysisk vondt å lese rapporter som denne: <http://www.fiskersiden.no/forum/index.php?showtopic=46473>

Det var derimot andre som fiska, og fikk!

Ivan dro en historisk fisk, og fikk norgesrekorden til Trondheim med denne supre morten på 1058 gram og 44,5 cm:

Foto: ?

Rapport: <http://www.fiskersiden.no/forum/index.php?showtopic=46721>

20. September samme år ble gjeldende norgesrekord tatt av Andreas, en fantasi-mort på 1160 gram og 45 cm:

Foto: Vilhelm Skilhagen

Han fulgte like greit opp samme kveld med en på 1080 gram og 43 cm:

Foto: Vilhelm Skilhagen

De to til da største sportsfiskefangede mortene i Norge tatt av samme mann på én kveld

2010 – Over 900 gram igjen, Irvin med kjempemort. En flott kveld 31. mai får jeg endelig fisk over 900 gram igjen, med denne på 910 gram og 42 cm:

Foto: Andreas Aanerud Johansen

Det føltes vanvittig godt å endelig få en mort over 900 gram igjen, den første på nesten to år for min del, i en periode der et stort antall fisk over denne størrelsen hadde blitt landet.

Åsmund er innom en tur på vei nordover til drømmefiske etter kveite. Dessverre er vannet delvis tappet ned for reparasjon av demningen, og kun guiden får denne mellomstore på 690 g:

Foto: Åsmund Rønjom Isaksen

På høsten dette året er det klubbkamerat Irvin som står for fangstene, og perser fortjent med

denne kjempemorten på 1120 gram og 45 cm, bare 40 fettige gram unna norgesrekorden:

Foto: Irvin Kilde?

Rapport: <http://www.fiskersiden.no/forum/index.php?showtopic=55500>

2011, vår – Irvin og Andreas leverer. Irvin satset hardt etter mort i mai i år, og får betalt! Etter flere over 900 gram får Irvin en ny mort over kiloen, 1060 gram og 43,5 cm:

Foto: Andreas Aanerud Johansen

Foto: Andreas Aanerud Johansen

22. mai opplevde også gutta mest sannsynlig det heftigste mortefisket noen gang i Norge, sjekk den matta, ingen under 900 gram, største på 1060 gram:

Foto: Andreas Aanerud Johansen

Rapporter:

<http://nidarosiensis.blogspot.com/2011/05/jakten-pa-midt-norsk-megamort.html>

<http://nidarosiensis.blogspot.com/2011/05/nye-mortekter-med-morterush-225.html>

Selv var jeg opptatt med reising mesteparten av mai dette året, og hjemsoekt av dårlige forhold

de få turene jeg får til. I juni har jeg med Lars to kvelder, og svensken perser med denne flotte morten på 880 gram og 42 cm:

Jeg blunker. Får en på 650 gram på en annen tur, gidder ikke ta bilder.

2011, høst – Endelig! (For de som har orket å lese så langt så er det nå fangsrapporten faktisk begynner...)

Er tilbake i Trondheim etter sommerferien 8. august og har en snau mnd igjen før jeg igjen skal på utveksling til det store utland, denne gangen Zürich. Det blir 6 mnd uten fiske i Sveits, og svært mye som må ordnes før jeg skal dra, så jeg må prioritere hardt hva jeg skal fiske etter tida som er igjen. Valget er imidlertid svært lett, det bare må bli morten jeg satser på. Nå SKAL kilosmorten på land. Jeg har svært lite lyst til å sitte i Sveits og lese om 1200-grammeren Irvin kommer til å få i september uten selv å ha fått kilosmort engang.

8. august.

Regn og vind, blanker til hyggelig selskap av Stein.

9. august

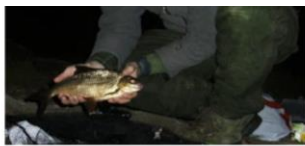
Enda verre regn og vind, blanker alene.

10. august

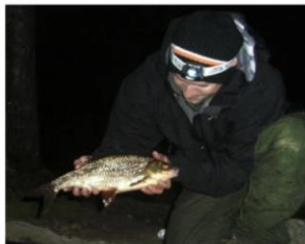
Får to svært tynne mort på 800 gram/42,5 cm og 730 gram/41 cm, tar ingen bilder.

12. august

Flotte forhold, jeg fisker med en stang med bolt-rig, og to stenger med dupper. Første fisk kommer på bolt-rigen, min første mort som sådan på bolt-rig; 590 gram og 36 cm:

En drøy time senere får jeg napp på den ene duppen, tilslaget sitter og jeg kjenner med en gang at dette er tyngre enn de to tynne jeg fikk to dager i forveien. Jeg tror knapt det jeg ser når jeg veier, fisken er så nær, så nær 1000 gram som det er mulig å komme, uten heelt å være det. Følelsene er svært blandede når det gjelder denne fisken, er kjempeglad for ny pers for første gang på tre år, men er samtidig fryktelig skuffa over å være så nær målet, for denne var nærmere 1000 enn 990, men fortsatt på feil side.

990 gram og 44 cm, 10 gram fra drømmegrensa.

Det hører med til historien at jeg dro innom laben midt på natta for å kontrollere vekta mot laboratorievektene våre, som ikke akkurat er mindre nøyaktige enn vekter godkjent for kjøp og salg. Bokser med lantankarbonat og lantannitrat samt noen månetrere til månetrørere legges i

posen til vekta viser 1010 gram. Fuktig pose veies til snaut 20 gram, altså nøyaktig den vekta jeg alltid trekker fra for plastpose, og de antatte 990 grammene med mort er i følge laboratorievekta 989,78 gram. Det ørlille håpet om at vekta mi viste for lite er dermed borte. Kan imidlertid ikke klage på Salter Super Samson 2 kg fjærvakta.

16. august

Etter noen dager pause er jeg tilbake igjen, og får relativt tidlig på kvelden min andre mort på bolt-rig: 920 gram og 42,5 cm:

Ca to timer senere er jeg på nytt svært nær det store målet mitt med denne flotte fisken på 980 gram og 43 cm:

17. august – min dag!

Irvin er nå med, og med tanke på hans ekstreme fangster av mort, gjørs, spisskate, lange, kveite og mora tidligere i år forventer jeg kun å få fisk for han. Det er imidlertid jeg som er i mortesiget og har ferskest erfaring fra plassen, og jeg fisker også i det området det skjedde mest kvelden før.

Og i kveld skjedde det, endelig! Duppen går under, tilslag, Irvin håver sikkert, vi ser den er stor. På matta måles den til hele 44,5 cm, og jeg er ekstremt spent når vi veier den. Mellom 1000 og 1010 gram viser både Irvins og min vekt, endelig over 1000 gram. **ENDELIG!** Vi sier 1000 g nøyaktig, for denne er utvilsomt minst 1000.

Jeg hopper ikke rundt, jeg skriker og roper ikke, det er bare en dyp indre tilfredsstillelse over endelig å ha nådd mitt største mål som sportsfisker de siste 6 –seks- åra. En fisk jeg føler jeg har både fortjent og vel så det. Sitat Irvin Kilde: "Sverres form for jubel var mer puste lettet ut, stirre litt opp på skyene og gå litt rundt i ring og snuble i røtter 😊 :D"

MITT LIVS FISK:

Foto: Irvin Kilde

Foto: Irvin Kilde

Foto: Irvin Kilde

Så var det denne ketchupeffekten da... En drøy time senere, nytt napp, nytt tilslag, Irvin håver igjen. Denne er en halv cm kortere enn den forrige, 44 cm, har mindre mage, men mer "muskler". Jeg tror knapt det jeg ser når fjærvakta ikke stopper før 1100 gram; 1080 gram korrigert for plastposen. Den tredje største morten som er fanget i Norge!

Foto: Irvin Kilde

Foto: Irvin Kilde

Foto: Irvin Kilde

Foto: Irvin Kilde

Etter over 6 lange år er det knapt til å tro: to fisk over den magiske kilosgrensa, og den siste

med drøy margin også. Tidligere samme dag fikk jeg vite at jeg vil få tilbud om fast jobb ved NTNU, noe jeg også hadde jobbet mye for i 6 lange år, en innsats som har gått betydelig utover mortefisket. Noen dager går alt ens vei, en sjelden dag kan man høste lønn for flere års innsats. Dette var dagen min!

En halvtime senere går duppen på nytt under, og enda en flott mort ligger snart på matta, 890 gram og 42 cm:

Foto: Irvin Kilde

Kort tid etterpå pakker vi sammen, og vel hjemme igjen sprettes en Jean Pernet Grand Cru Blanc de Blancs Brut* akkompagnert av Åges "Min Dag" (siden jeg har fått vite at jeg blir boende i Trondheim kan jeg like gjerne begynne å høre på etnisk trøndermusikk og droppe etternavnet når jeg omtaler *the Åge*).

Rebloa Subs

*En fabelaktig god Blanc de Blancs (100% chardonnay), og etter mitt syn det beste kjøpet av alle polets BdB-standardcuvéeer. Den er mildere enn for eksempel populære Charlemagne BdB, som er polets mest solgte rene chardonnay-champagne. Anbefales både til fisk og til kontemplasjon.

18. august.

Jeg fisker ikke. Jeg er bare fornøyd, veldig fornøyd.

19. august.

Jeg er fortsatt fornøyd, veldig fornøyd. Men mortefisket har vært så bra og så morsomt at jeg ikke klarer å la være å ta enda en tur. Det er flotte forhold og veldig mye aktivitet på bolt-rigen, men ingen som vil sitte. Har brukt samme krokstr og agn som til duppmeite, stor brødbit på Mosquito #2, og innser at det må tenkes nytt. Får derimot tre flotte mort på duppmeite i tillegg til et tilslog jeg misser og en fisk jeg mister i det jeg får et glimt av den i lysstrålen fra hodelykta.

990 gram og 43,5 cm.

980 gram og 43 cm.

Det er ikke uten grunn at kilosgrensa er noe eget for mort...
Siste fisk denne kvelden blir denne på 860 gram og 41,5 cm:

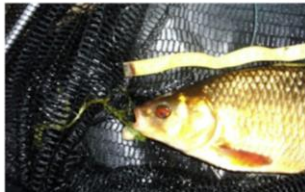

20. august

Har helt mista drivkraften jeg hadde før jeg fikk mort over kiloen, men har fortsatt lyst til å få orden på tullet med alle nappene det ikke ble fisk av med bolt-rig. Har lånt fortomsbraid av Irvin og prøver nå med mindre krok og hair-riga brød, og du verden som det leverte! Bortsett fra en liten mort på 670 gram på dupp og brød fikk duppene ligge helt i fred denne kvelden.

Hair-riga brød og bolt-rig ga følgende serie morter:

950 gam og 42,5 cm:

810 gram og 41 cm:

970 gram og 44 cm:

Min ellefte mort over 900 gram, min tiende fra Haukvannet.

Får til slutt en på 770 gram og 39 cm, som jeg setter ut igjen uten å ta bilder.

Jeg kunne ikke ha vært mer fornøyd med resultatet fra disse 8 turene etter mort, og bestemmer meg for å gi meg med mort for i år.

Takk for at du orket å lese min lange beretning om mortefisket i Bymarka og mitt livs fisk.

Etter vinter kommer vår, den som satser får.

Takk til professor Selbach for denne vakre historien om en legendarisk mortebestand som dessverre ikke er med oss lenger. R.I.P. Rutilus rutilus ..